

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 5Csp/62/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123244202
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Matúš Kalanin
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2024:6123244202.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudcom JUDr. Matúšom Kalaninom v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o. so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 35 724 803, právne zastúpený: Remedium Legal, s.r.o. so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. XXX, XXX XX C., právne zastúpený: Mgr. Ondrejom Barnom, advokátom so sídlom Zámocká 529/37, 091 01 Stropkov, o zaplatenie 1.199,05 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalobu žalobcu zamietá.

Žalovanému priznáva proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa pôvodne podanou žalobou na Okresnom súde Banská Bystrica domáhal voči žalovanému zaplatenia istiny vo výške 1.199,05 eur spolu s úrokom vo výške 150,33 eur, úrokom z omeškania v sume 1,75 eur, úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.177,89 eur od 19.08.2021 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Svoju žalobu odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 14.12.2021 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s., IČO: 00 151 653 (ďalej len „postupca“) a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškaní so splácaním čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Postupca uzatvoril so žalovanou dňa 02.10.2013 Zmluvu č. 5047804623 (ďalej len „Zmluva“), ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (ďalej len „VOP“). Na základe Zmluvy postupca poskytol žalovanému peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a vo VOP. Žalobca zastáva názor, že Zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa ustanovenia § 497 až 507 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, resp. zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Poukázal na ust. § 497 Obchodného zákonníka. Žalovaný napriek opakovaným výzvam postupcu, v ktorých ho postupca v súlade s ust. § 53 ods. 9 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, upozorňoval v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, neplnil v stanovených

termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa Zmluvy. S ohľadom na skutočnosť, že žalovaný sa dostal do omeškania so splácaním úveru po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, pričom bol súčasne upozornený v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, postupca v súlade s príslušnými ustanoveniami Zmluvy a ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka k 18.08.2021, vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, pričom vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy. Žalovaný pred postúpením pohľadávky vykonal úhrady vo výške 2.828,89 eur. Úhrady žalovaného pred postúpením pohľadávky boli započítané nasledovne: na istinu suma 1.152,11 eur, na zmluvný úrok suma 1.571,51 eur, na úrok z omeškania suma 0,00 eur, na poplatky suma 105,27 eur. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 1.364,05, ktorá pozostávala z istiny vo výške 1.177,89 eur, z riadneho úroku vo výške 148,21 eur, zo zmluvného úroku z omeškania do zosplatenia vo výške 1,75 eur, z úroku z omeškania po zosplatení vo výške 15,04 eur a z poplatkov vo výške 21,16 eur v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaný po postúpení pohľadávky do dnešného dňa vykonal úhrady vo výške 0,00 eur. Žalobca poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 16.06.2020, sp.zn. 5Cdo/42/2020 a rozhodnutí súdov SR pod č. R5/2021, v súvislosti s nárokom na úroky z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí, po vyhlásení predčasnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Žalovaná suma predstavuje sumu vo výške 1.351,13 eur, pričom žalobca si s poukazom na uvedenú rozhodovacia prax Najvyššieho súdu SR uplatňuje pohľadávku v nasledujúcej štruktúre: - istina vo výške 1.177,89 eur - riadny úrok vo výške 150,33 eur predstavujúci úrok z istiny, aký by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí, ponížený o sumu úhrad vykonaných na tento úrok, t.j. 1.721,84 eur – 1.571,51 eur = 150,33 eur, - poplatky vo výške 21,16 eur - zmluvný úrok z omeškania do zosplatenia vo výške 1,75 eur. Zvyšnú časť pohľadávky si žalobca v tomto konaní neuplatňuje. V súvislosti s otázkou určenia začiatku plynutia premlčacej doby v spotrebiteľských vzťahoch poukázal žalobca na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/224/2021 zo dňa 30.11.2022, Najvyšší súd po zhrnutí významných právnych hľadísk vzťahujúcich sa na danú vec uzatvára, že podľa § 103 Občianskeho zákonníka plynie pri strate výhody splátok premlčacia doba celého zvyšného dlhu už od splatnosti splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatný celý dlh. Inak je tomu ale pri strate výhody splátok v spotrebiteľských vzťahoch, v ktorých podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (všeobecne) začne premlčacia doba plynúť prvý deň nasledujúci po uplynutí troch mesiacov od omeškania so splnením splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatným celý dlh za podmienky, že v lehote uvedených 3 mesiacov od omeškania uplynula tiež 15 dňová lehota na upozornenie spotrebiteľa. Až vtedy sa totiž môže veriteľ s úspechom obrátiť na súd po prvý krát (§ 101 Občianskeho zákonníka). Ďalej žalobca poukázal na ustanovenia § 369 ods. 1 a 3 Obchodného zákonníka. S účinnosťou od 01.02.2013 je výška úrokov z omeškania určená nariadením vlády č. 87/1995 Z. z. tak, že výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Žalobca poukázal tiež na ustanovenia čl. 2 ods. 2 a ustanovenia čl. 3 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Žalobca ohľadom uplatnených zmluvných úrokov k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti v sporoch s ochranou slabšej strany zároveň poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30.07.2019 sp. zn. 6Cdo/113/2018 ako aj na rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 07.08.2018 v spojených veciach C-96/16 a C-94-17. Z týchto záverov vyplýva nielen záver o nároku na bežné úroky až do skutočného splatenia úveru, ale aj záver o možnosti kumulácie bežných úrokov a úrokov z omeškania. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje úrok z omeškania podľa ustanovenia § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka počnúc dňom 19.08.2021, t.j. dňom nasledujúcim po dni vyhlásenia mimoriadnej splatnosti.

3. Žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu v podanom odpore proti platobnému rozkazu z 05.04.2023 vydaného Okresným súdom Banská Bystrica uviedol, že ide o spotrebiteľskú vec, na ktorú je potrebné aplikovať ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a ďalšie normy spotrebiteľského práva. Poukázal na § 132 ods. 1, ods. 2 Civilného sporového poriadku. Žaloba žalobcu vykazuje také nedostatky, ktoré nie sú súladné s požiadavkami podľa Civilného sporového poriadku. Zároveň v žalobe nijako nekonkretizuje akými čerpaniami by mal vytvoriť stav nedoplatku v žalobcom žiadanej sume. Žalobca teda nielen neúplne, ale aj nepravdivo a dokonca nijako neuvádza rozhodujúce skutočnosti. Žaloba ako celok s poukazom na povinnú súladnosť tvrdení žalobcu s obsahom a (ne)úplnosťou navrhovaných dôkazov nemôže obstáť a už z týchto dôvodov, je potrebné žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Doložená výzva, ktorá má podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka predchádzať vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru žalovanému nikdy nebola doručená. Z uvedeného vyplýva nepravdivosť

tvrdení žalobcu, na ktorých zakladá preukazovanie svojho nároku. Taktiež z uvedeného vyplýva, že žalobca nemôže požadovať splatenie celého dlhu jednorázovo, keďže pôvodný veriteľ preukázateľne nespĺnil predpoklad, ktorým je platné zosplatenie pohľadávky. Následne takúto pohľadávku ani nemohol platne postúpiť na žalobcu. Žalobca teda nemá aktívnu vecnú legitimáciu na podanie žaloby a domáhanie sa žalovanej sumy. Zo spisu teda vyplýva, že žalobca neupozornil na možnosť zosplatiť dlh jednorázovo, ako to predpokladá vyššie uvedené ustanovenie majúce rozhodujúci dopad na tento žalobcov návrh. Inak povedané, žalobca síce vyhlásil okamžitú splatnosť celého úveru, ale na túto skutočnosť nijako predtým neupozornil, nespĺnil teda všetky zákonom ustanovené predpoklady. Nemožno poskytnúť súdnu ochranu právu, ktoré je uplatňované po použití nekalej obchodnej praxe a je v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 ods. 1 OZ). Z opatrnosti taktiež vzniesol na mietku premlčania celého uplatneného na roku žalobcu. Zmluva taktiež obsahuje zmluvné podmienky, ktoré svojim obsahom vytvárajú hrubú nerovnováhu medzi stranami zmluvy v žalovaného neprospech, čo by súd mal ex offio zohľadniť a vyhlásiť za neprijateľné. Poukázal aj na rozsudok Súdného dvora vo veci C-448/17, z 20.10.2018. Podľa Súdného dvora EÚ vyšší súdny úradník nemôže vydať platobný rozkaz, keďže nebola nijako zohľadnená neprijateľnosť zmluvných podmienok a nezákonnosť plnení, ktoré si žalobca z neprijateľných zmluvných podmienok uplatňuje v tomto konaní. Spravidlosť v tomto type súdneho konania je závislá na odbornom posúdení veci súdom a odmietnutí uplatňovaných rokov, ktoré majú podklad v neprijateľnom zmluvnom dojednaní. Keďže sa v tomto konaní nezohľadňuje neprijateľnosť poplatkov, lebo sa nesúma povod čiastkových plnení, ktoré tvoria výšku celkovej uplatňovanej sumy, nie je možné takýto platobný rozkaz považovať za vydaný v súlade so smernicou 93/13 o nekalejch podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Neuznáva preto penážny rok uvedený v platobnom rozkaze v celom rozsahu.

4. Žalobca vo vyjadrení k odporu zo dňa 16.06.2023 uviedol, že dňa 02.10.2013 uzatvoril právny predchodca žalobcu so žalovaným Zmluvu o splátkovom úver č. 5047804623. Na základe Zmluvy poskytol postupca žalovanému peňažné prostriedky vo výške 2330,- eur, ktoré sa žalovaný zaviazal vrátiť celkovou čiastkou 4193,44 eur. Ako vyplýva zo špecifikácie postúpenej pohľadávky žalovaný hradil splátky pravidelne do mesiaca marec 2020. Od marca 2020 žalovaný uhradil len 3 splátky, ktoré boli započítané na splátky splatné v mesiacoch apríl, máj a jún 2020. Postupca tak opätovne žalovaného vyzval Výzvou zo dňa 17.07.2021 k úhrade omeškaných splátok a zároveň ho v súlade s ustanovením §53 ods. 9 Občianskeho zákonníka upozornil, že môže vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, žalovaný stratí možnosť pohľadávku splácať v splátkach a pohľadávku bude musieť uhradiť v celku. Žalovaný v podanom odpore namieta, že mu Výzva zo dňa 17.07.2021 nebola nikdy doručená a poukazuje na nepravdivosť tvrdení žalobcu. Žalobca predkladá potvrdenie o doručení z oficiálneho systému Slovenskej pošty, a.s., ktoré je dostupné na adrese <https://tandt.posta.sk/>, v zmysle ktorého bola Výzva zo dňa 17.07.2021 žalovanému odoslaná dňa 19.07.2021, 21.07.2021 prevzatá poštovým doručovateľom na doručovanie a dňa 21.07.2021 doručená žalovanému. Žalovaný tak napriek tomu, že výzvu prevzal, súdu vedome klame za účelom svojvoľného a bezúspešného bránenia práva. V súvislosti s námietkou premlčania žalovaného žalobcu v súlade s čl. 2 ods. 2 CSP dal súdu do pozornosti rozhodnutia, a to uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 5Cdo/224/2021 z 30.11.2022, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 4Cdo/132/2021 z 15.12.2022. Tam podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vo všeobecnosti začne premlčacia doba plynúť prvý deň nasledujúci po uplynutí troch mesiacov od omeškania so splnením splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatným celý dlh. Až vtedy sa môže veriteľ s úspechom obrátiť na súd po prvý krát (§ 101 Občianskeho zákonníka). Obdobne rozhodol Najvyšší súd SR aj v uznesení z 31.01.2023, sp. zn. 7Cdo/347/2021. Ako vyplýva z uvedeného, Najvyšší súd Slovenskej republiky pri posudzovaní prakticky totožnej právnej situácie dospel k záveru, že v spotrebiteľských vzťahoch plynie premlčacia doba odo dňa nasledujúceho po uplynutí troch mesiacov od nesplnenia splátky, ktorá uplatneniu práva podľa § 565 zák. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej aj „OZ“) v spojení s ust. § 53 ods. 9 OZ prechádza po dobu troch mesiacov, t. j. v praxi odo dňa nasledujúceho po splatnosti splátky, ktorá uplatneniu práva podľa § 565 OZ v spojení s ust. § 53 ods. 9 OZ bezprostredne predchádza. Žalobca podal na súd žalobu dňa 17.02.2023. Uplatnenie práva podľa § 565 OZ nastalo podaním zo dňa 19.08.2021, pričom v súlade so závermi Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ako aj v súlade ust. § 53 ods. 9 OZ došlo k uplatneniu tohto práva pre nesplnenie splátky, ktorej splatnosť bola datovaná na 25.03.2021. Premlčacia doba tak začala plynúť odo dňa 26.07.2021 a uplynula by 26.07.2024. Keďže žaloba bola na súde podaná dňa 17.02.2023, má žalobca za to, že svoj nárok uplatnil na súde pred uplynutím premlčacej doby. Žalobca v tejto súvislosti zdôraznil, že k uplatneniu práva podľa § 565 OZ došlo podaním zo dňa 19.08.2021 a zároveň pre nesplnenie splátky splatnej dňa 25.03.2021 (v súlade s ust. § 53 ods. 9 OZ),

k uplatneniu práva podľa § 565 OZ došlo zároveň v súlade s ustanovením § 53 ods. 9 OZ, nakoľko v konaní bolo preukázané, že žalovaný bol v dlhšom ako 3 mesačnom omeškaní s platením splátok a súčasne bol upozornený na možnosť uplatnenia tohto práva. V zmysle uvedeného teda žalobca využil svoje právo a vyhlásil mimoriadnu splatnosť podaním zo dňa 19.08.2021, a to pre nesplnenie splátky splatnej dňa 25.03.2021. Zosplatenie dlhu tak nastalo pre túto splátku, ktorá o viac ako tri mesiace predchádzala zosplateniu, avšak premlčanie začalo plynúť až prvý deň nasledujúci po troch mesiacoch od omeškania so zaplatením splátky, pre nesplnenie ktorej sa právo podľa § 565 OZ v spojení s ust. § 53 ods. 9 OZ uplatnilo. Podľa názoru žalobcu preto vzhľadom na vyššie uvedené nejestvuje taký výklad, v ktorom by mohol byť jeho nárok premlčaný, nakoľko žaloba bola na súde podaná včas. Uvedený právny názor žalobcu ohľadom výkladu ust. § 103 OZ je zároveň v súlade s aktuálnou rozhodovacou praxou vyšších súdnych autorít, pričom žalobca poukázal na uznesenie Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 2CoCsp/18/2021 z 31.05.2021, uznesenie Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 6CoCsp/12/2021 z 12.04.2021. Vzhľadom k vyššie uvedenému je preto žalobca názoru, že mu vznikol nárok na úhradu uplatnenej sumy spolu s príslušným úrokom z omeškania, nakoľko uplatnený nárok nemožno považovať za premlčaný ani len v jeho časti.

5. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s prílohami žaloby, a to Platobnou históriou žalovaného k účtu č. XXXXXXXXXXXX, Výpisom z úveru č. XXXXXXXXXXXX, Špecifikáciou postúpenia pohľadávky, Príkladným výpočtom nezaplateného úroku z istiny, Oznamením o postúpení pohľadávky zo dňa 21.12.2021 s podacím hárkom č. EPH263415870, Pokusom o zmier zo dňa 12.01.2023, Podacím hárkom č. RF742855398SK, Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 0873/2021/CE zo dňa 14.12.2021, Prílohou č. 1 k zmluve o postúpení zo dňa 14.12.2021, Zmluvou o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 02.10.2013, Štandardnými európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere a informácie o RPMN zo dňa 02.10.2013, Oznamením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 19.08.2021, Doručenkou č. 5047804623_LC04_22859, Všeobecnými obchodnými podmienkami s účinnosťou od 01.08.2002, Obchodnými podmienkami účinnými od 01.07.2007 v znení Dodátkov, Sadzovníkom poplatkov účinným od 01.08.2013, Výzvou z 08.09.2021 a podacím hárkom č. EPH251190825, Výzvou z 17.07.2021 a podacím hárkom č. EPH246158133, Odporom žalovaného z 02.05.2023, Vyjadrením žalobcu z 16.06.2023 s prílohami, a to výpisom zo sledovania zásielok Slovenskej pošty, Vyjadrením žalobcu z 28.11.2023 spisu s prílohami, a to sadzovníkom poplatku účinným od 01.06.2020, výpočtom primárnej návratnosti schválený bankou dňa 02.10.2013, sledovaním zásielok Slovenskej pošty zo dňa 21.07.2021, doručenkou č. 5047804623_LC04-22859, sledovaním zásielok Slovenskej pošty zo dňa 14.09.2021, podacím hárkom č. EPH251190825, podacím hárkom č. EPH246158133, Vyjadrením žalobcu zo dňa 14.12.2023 s prílohami, a to doručenkou č. 5047804623_LC04-22859, sadzovníkom poplatku účinného od 01.06.2020, podacím hárkom č. EPH251190825, sledovaním zásielok Slovenskej pošty zo dňa 14.09.2021, podacím hárkom č. EPH246158133, sledovaním zásielok Slovenskej pošty zo dňa 21.07.2021, výpočtom primeranej návratnosti schválený bankou dňa 02.10.2013, detailom notifikácie zo dňa 24.11.2023 a zistil nasledovný skutkový stav:

6. Pôvodný veriteľ a žalovaný ako dlžník uzatvorili dňa 02.10.2013 Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie splátkového úveru (označený ako „Spotrebný úver na Čokol'vek“) vo výške 2.330,- eur žalovanému. Výška úrokovej sadzby bola fixná do splatnosti, 11,90% ročne v deň uzatvorenia úverovej zmluvy, v ktorej je zohľadnená zľava z úrokovej sadzby vo výške a za podmienok uvedených vo Zverejnení, výška RPMN 13,70% ročne. Žalovaný mal úver splácať v 120 mesačných splátkach po 34,97 eur mesačne, k 25.dňu v kalendárnom mesiaci, pričom splatnosť prvej splátky nastala dňa 25.11.2013 a konečná splatnosť úveru bola 25.10.2023. Celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť bola v zmluve uvedená v sume 4.193,44 eur.

7. Podľa časti III. bodu 7. Záverečných ustanovení zmluvy Zmluvné strany sa dohodli, že ich vzájomné právne vzťahy sa budú, podľa § 262 Obchodného zákonníka, spravovať podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka.

8. Podľa bodu 5.5 Obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne, a.s., pre poskytovanie Úverov a Povolených prečerpaní Privátnym klientom a MIKRO podnikateľom, pohľadávku banky dlžníka spláca splátkami vo výške splátky, v periodicite a ku dňu splatnosti splátky v zmysle úverovej zmluvy a úverových podmienok spôsobom dohodnutým podľa bodu 5.1. úverových podmienok, prípadne aj iným spôsobom (napr. v hotovosti alebo bezhotovostným prevodom, započítaním pohľadávky dlžníka z akéhokoľvek účtu dlžníka vedeného bankou proti pohľadávke banky alebo jej časti; pre započítací

prejav bude dostatočné následné doručenie výpisu z príslušného účtu dlžníka, z ktorého bude zrejmy deň a rozsah započítania pohľadávok), ak s týmto iným spôsobom banka súhlasí.

9. Podľa bodu 8.1. písm. a) Obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne, a.s., omeškanie dlžníka so splatením pohľadávky banky alebo so zaplacením iného peňažného záväzku voči banke o viac 3 mesiace; v prípade, ak je dlžníkom MIKRO podnikateľ, omeškanie dlžníka so splatením pohľadávky banky alebo so zaplacením iného peňažného záväzku voči banke viac ako 5 dní.

10. Listom zo dňa 17.07.2021, banka oznámila žalovanému, že ku dňu 17.07.2021 je v omeškaní so splácaním pohľadávky banky vo výške 142,93 eur. Na úhradu dlžnej sumy bol vyzvaný do 15 dní na účet banky. Ak dlžnú sumu v stanovenej lehote neuhradí, banka je oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky banky, čím sa stane splatnou v celom rozsahu. V takom prípade stratí výhodu splátok a pohľadávku bude potrebné uhradiť v celku. Na poštovú prepravu podľa predloženého podacieho hárku bola listina podaná dňa 19.07.2021.

11. Listom zo dňa 19.08.2021, právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že vzhľadom k tomu, že nastal prípad porušenia v zmysle bodu 8.1 písm. a) Produktových obchodných podmienok pre hypotekárne a splátkové úvery Slovenskej sporiteľne, a.s., s účinnosťou od 01.01.2015 v aktuálnom znení – omeškanie dlžníka so splácaním pohľadávky banky o viac ako 3 mesiace, banka vyhlásila ku dňu 18.08.2021 mimoriadnu splatnosť pohľadávky zo Zmluvy. Zároveň oznámil žalovanému, aby uvedenú pohľadávku zo Zmluvy vo výške 1.300,81 eur uhradil do 15 dní s tým, že pohľadávka je v zmysle dohodnutých zmluvných podmienok ďalej úročená. Táto písomnosť bola žalovanému doručená dňa 24.08.2021, podľa predloženej doručky.

12. Vo výzve zo dňa 08.09.2021 banka oznámila žalovanému, nakoľko pohľadávka banky zo zmluvy sa stala splatnou v celom rozsahu a žalovaný je v omeškaní viac ako tri mesiace, že výška splatnej a nezaplátenej pohľadávky predstavuje ku dňu 08.09.2021 sumu 1.303,58 eur. V prípade, ak dlžnú sumu neuhradí, je banka oprávnená postúpiť pohľadávku tretej osobe. Zároveň žalovaného banka upozornila, že do vyčíslenia výšky pohľadávky banky nie sú zahrnuté úroky z omeškania. Na poštovú prepravu podľa predloženého podacieho hárku bola listina podaná dňa 09.09.2021.

13. Dňa 21.12.2021 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 0873/2021/CE uzatvorenej dňa 14.12.2021 postúpila pohľadávku banky spolu s príslušenstvom a právami z akéhokoľvek zabezpečenia spoločnosti EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava. Na poštovú prepravu podľa predloženého podacieho hárku bola listina podaná dňa 22.12.2021.

14. Pokusom o zmier zo dňa 12.01.2023 žalobca vyzval žalovaného na úhradu dlhu v sume 1.427,62 eur, z toho neuhradený úver vo výške 1.177,89 eur, zákonný / zmluvný úrok vo výške 63,57 eur, riadny úrok vo výške 148,21 eur, úrok z omeškania vo výške 15,04 eur, zmluvný úrok vo výške 1,75 eur, poplatky vo výške 21,16 eur. Na poštovú prepravu podľa predloženého podacieho hárku bola listina podaná dňa 13.01.2023.

15. Žalobca v podaní doručenom súdu dňa 28.11.2023 uviedol, že dňa 02.10.2013 uzatvoril pôvodný veriteľ so žalovaným Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej pôvodný veriteľ poskytol žalovanému úver vo výške 2.330,- eur. V zmysle Zmluvy sa žalovaný zaviazal splatiť úver s úrokovou sadzbou vo výške 11,90 % p.a. platnej v deň uzavretia zmluvy. V zmysle Zmluvy sa žalovaný zaviazal splácať poskytnutý úver spolu s dohodnutými úrokmi formou pravidelných mesačných splátok od 25.11.2013 do 25.10.2023, vo výške 34,97 eur vždy k 25. dňu v mesiaci. Dňa 22.06.2021 postúpil postupca na žalobcu pohľadávku zo zmluvy vo výške 1.364,05 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 1.177,89 eur, z riadneho úroku vo výške 148,21 eur, zo zmluvného úroku z omeškania do zosplatenia vo výške 1,75 eur z úroku z omeškania po zosplatení vo výške 15,04 eur a z poplatkov vo výške 21,16 eur. Žalovaný poskytnutý úver vo výške 2.330,- eur čerpal dňa 02.10.2013. Žalovaný z poskytnutého úveru uhradil sumu v celkovej výške 2.828,89 eur, a to jednotlivými platbami odo dňa 25.11.2013 do 07.05.2021. Z úhrad žalovaného bola na istinu započítaná suma vo výške 1.152,11 eur. Postúpená / žalovaná istina vo výške 1.177,89 eur predstavuje „čerpanie“ mínus úhrady žalovaného započítané na istinu (2.330 eur – 1.152,11 eur = 1.177,89 eur). Zmluvný úrok bol vyúčtovaný v celkovej výške 1.719,72 eur, pričom z úhrad žalovaného bola na zmluvný

úrok započítaná suma vo výške 1.571,51 eur. Neuhradený zmluvný úrok predstavoval sumu vo výške 148,21 eur. Zmluvný úrok z omeškania bol vyúčtovaný v celkovej výške vo výške 1,75 eur a z úhrad žalovaného nebola na zmluvný úrok z omeškania započítaná žiadna suma. Po zosplatnení úveru bol žalovanému účtovaný úrok z omeškania vo výške 15,04 eur. Žalovanému boli vyúčtované poplatky v celkovej výške 126,43 eur a v platobnej histórii predstavujú súčet položiek „Poplatok za poistenie k úveru“ v celkovej výške 110,43 eur a „zmluvná pokuta za omeškanie“ v celkovej výške 16,- eur (2x 8,- eur). Zmluvná pokuta bola žalovanému účtovaná v zmysle sadzobníka poplatkov platného v čase účtovania zmluvnej pokuty; (suma 8,- eur v zmysle sadzobníka, str. 14, čl. 4 – úvery – zmluvná pokuta za omeškanie (poplatok za upomienku)). Z úhrad žalovaného bola na poplatky započítaná suma 105,27 eur, na poplatkoch zostal neuhradený rozdiel vo výške 21,16 eur. Po zosplatnení pohľadávky žalovaný nevykonal žiadnu úhradu. Pokiaľ ide o preverovanie bonity klienta, tak žalobca poukázal na § 7 ods. 1, ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch Z vyššie citovaných zákonných ustanovení je zrejmé, že veriteľ je pri posudzovaní schopnosti spotrebiteľa splácať úver povinný brať do úvahy dobu, na ktorú sa úver poskytuje (veriteľ zohľadňuje maximálne dobu splatnosti úveru, ktoré stanovuje Národná banka Slovenska), príjem spotrebiteľa (§ 7 ods. 1 ZoSU), účel poskytnutého úveru a posúdiť túto schopnosť s ohľadom na získané informácie. V konkrétnom prípade veriteľ postupoval nasledovne: Celý proces overovania bonity žiadateľa o úver predkladáme v prílohe. Ide o výstup z inerných systémov postupcu, pričom tento výstup obsahuje všetky údaje z ktorých postupca pri posudzovaní bonity vychádzal. Zároveň dávame do pozornosti súdu, že proces overovania schopnosti spotrebiteľa splácať poskytnutý úver prebieha vo väčšine prípadov v automatickom režime bez osobného vstupu zamestnanca banky. Existujúce záväzky spotrebiteľa veriteľ overil dopytom do úverového registra dňa 02.10.2013, z ktorého vyplynulo, že spotrebiteľ mal v čase poskytnutia úveru existujúce záväzky s mesačným úverovým zaťažením v sume 92,- eur (vo Výpočte primárnej návratnosti – Nevyplácané záväzky). Spotrebiteľ deklaroval príjem zo závislej činnosti vo výške 583,- eur, ktorý bol overený na základe predložených dokladov. Veriteľ tiež disponoval údajmi o rodinnom stave a počte členov domácnosti žalovaného. Rodinný stav spotrebiteľa bol ženatý a počet členov domácnosti 4. Veriteľ počítal s úverovým zaťažením vo výške 48,- eur (novovzniknutá splátka úveru). Spotrebiteľ deklaroval rodinný stav vydatá / ženatý a počet členov domácnosti 4. V rámci nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb bral veriteľ do úvahy paušálnu sumu vo výške 378,93 eur. Výpočet limitu bol teda realizovaný nasledovne: (výška splátky poskytnutého úveru + + výška splátky existujúcich úverov + výška nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť) musí byť nižšia ako výška príjmu. 48 eur + 92 eur + 378,93 eur = 518,93 eur, čo je menej ako čistý príjem žalovaného vo výške 583,- eur. Pri posudzovaní žiadosti o úver bola v rámci mesačných nákladov žiadateľa o úver braná do úvahy paušálna suma. Poskytovatelia úverov ani v súčasnosti, po niekoľkonásobnom sprísnení podmienok poskytovania úverov, nie sú povinní žiadať preukazovanie konkrétnych mesačných nákladov (napríklad faktúrami za telefón, bývanie a pod.). Uvedené nie je realizované jednak z dôvodu zachovania transparentnosti – inak by žiadateľovi o úver postačovalo zatajiť existujúce výdavky na zlepšenie svojej platobnej kapacity a jednak z dôvodu relatívne častých zmien týchto nákladov v čase. Uplatňovanie paušálnych výdavkov spĺňa predpoklady postupu s odbornou starostlivosťou. Poskytovateľ úveru postupoval s odbornou starostlivosťou v súlade s ust. § 7 ZoSU a zobrať do úvahy všetky informácie, ktoré mu toto ust. ukladá vziať do úvahy. Poukázal na § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Z uvedeného znenia zákona je zrejmé, že v prípade ak veriteľ nahliadol do úverového registra, nedošlo k porušeniu povinnosti veriteľa posudzovať schopnosť spotrebiteľa splácať poskytnutý úver. Rovnako ak disponoval veriteľ informáciou o rodinnom stave, výdavkoch a príjmoch, nemožno konanie veriteľa posúdiť ako „hrubé porušenie povinnosti“. Zákonodarca ukladá poskytovateľovi úveru brať do úvahy jeho príjmy a výdavky alebo nahliadnúť do príslušnej databázy a nestanovuje naplnenie týchto predpokladov kumulatívne. Je preto potrebné uzavrieť, že v konkrétnom prípade došlo k preukázaniu riadneho postupu podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere. Poukázal na uznesenia Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 9CoCsp/44/2021 z 25.08.2022. Žalobca poukázal na skutočnosť, že právny predchodca žalobcu dodržal všetky podmienky, ktoré mu ustanovenie § 92 ods. 8 ZoB. Podľa ustanovenia § 92 ods. 8 ZoB Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v

celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom. V tejto súvislosti žalobca poukazuje na to, že žalovaný bol v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a zároveň bolo preukázané, že žalovaný bol právnym predchodcom žalobcu vyzvaný na úhradu omeškanej a to viacerými upomienkami a upozorneniami, ktoré boli súdu predložené spolu so žalobou, ako aj výzvou zo dňa 30.01.2021 a výzvou zo dňa 18.03.2021, ktoré žalobca predložil súdu spolu so žalobou. Žalobca pre úplnosť v tejto súvislosti poukazuje na skutočnosť, že má za to, že ust. § 92 ods. 8 ZoB ukladá banke podmienky, ktoré je zo strany banky potrebné splniť, aby sa banka voči svojmu klientovi nedopustila porušenia bankového tajomstva. Konkrétne toto ustanovenie vyžaduje, aby bol dlžník v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní (čo bolo v danom prípade v konaní preukázané jednak prílohou č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok ako aj predloženými výzvami právneho predchodcu žalobcu) a aby bol bankou vyzvaný na zaplatenie aspoň časti svojho peňažného záväzku (toto bolo v konaní preukázané predloženými výzvami právneho predchodcu žalobcu). Na základe uvedeného považujeme za nesporné, že v konaní bolo preukázané, že žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve banky v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a teda bolo preukázané, že zo strany právneho predchodcu žalobcu nedošlo k porušeniu ust. § 92 ods. 8 ZoB a porušeniu bankového tajomstva. Žalobca poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR dňa 28. marca 2018, sp. zn. 7 Cdo 26/2017. Vyššie citované rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v odôvodnení uviedlo podmienky podľa § 92 ods. 8 ZoB za akých je možné postúpiť pohľadávku banky. Konkrétne súd uviedol, že Zmluva o postúpení pohľadávky musí mať písomnú formu; banka musí písomne vyzvať dlžníka, na splnenie pohľadávky; dlžník musí byť nepretržite viac než 90 dní v omeškaní s plnením svojho záväzku. Uvedené podmienky sú bez pochybností splnené. Zmluva o postúpení pohľadávky má písomnú formu, dlžník bol výzvami zo dňa 17.07.2021, zo dňa 19.08.2021 a zo dňa 08.09.2021 vyzvaný na splnenie pohľadávky a žalovaný túto sumu napriek výzvam neuhradil. Nemožno mať teda pochybnosti o 90 dňovom nepretržitom omeškaní dlžníka. V konaní bolo preukázané, že žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve banky v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a teda bolo preukázané, že zo strany právneho predchodcu žalobcu nedošlo k porušeniu ust. § 92 ods. 8 ZoB. Žalobca zároveň predložil printscreen zo stránky <https://tandt.posta.sk/> k výzve pred zosplatnením pohľadávky. Po zadaní poštového podacieho čísla (RF436454636SK) na uvedenej stránke je možné určiť, že zásielka bola podaná do poštovej prepravy dňa 19.07.2021 a žalovanému doručená dňa 21.07.2021. Žalobca taktiež zaslal doručenkou k Oznámeniu o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, z ktorej je zrejmé, že žalovaný Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti prevzal dňa 24.08.2021. Žalobca taktiež predložil printscreen zo stránky <https://tandt.posta.sk/> k výzve zo dňa 08.09.2021, ktorá predchádzala postúpeniu pohľadávky. Po zadaní poštového podacieho čísla (RF436482977SK) na uvedenej stránke je možné určiť, že zásielka bola podaná do poštovej prepravy dňa 09.09.2021 a žalovanému doručená dňa 14.09.2021.

16. Prostredníctvom právneho zástupcu, žalobca na pojednávaní uvádzal, že na podanej žalobe zotrúva v celom rozsahu, a to aj s poukazom na všetky písomné vyjadrenia vo veci. Má za to, že dostatočne preukázal v konaní doručenie všetkých zákonom požadovaných písomností, ktoré podmieňujú platné postúpenie pohľadávky, o čom predložil aj dôkazy, čo sa týka úrokovej sadzby, jej zvýhodnenia, pričom poukázal na čl. 3 bod. 3 úverovej zmluvy, kde dlžník vyhlasuje, že sa oboznámil so súčasťami úverovej zmluvy, ktorými sú všeobecné obchodné podmienky, úverové podmienky, sadzobník a podmienky určené zverejnením, a teda máme za to, že s týmito bol žalovaný oboznámený v čase podpisu zmluvy, a teda toto dojednanie je platné, podľa ich názoru a čo sa týka skúmania bonity, k tejto tiež predložili dôkazy ako aj v ich poslednom písomnom vyjadrení sme uviedli výpočet akým bola vypočítaná miera schopnosti splácať úver žalovaným. Podaná žaloba je dôvodná a navrhol súdu, aby jej vyhovel.

17. Žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu na pojednávaní uviedol, že navrhuje žalobu v celom rozsahu zamietnuť, a to primárne z dôvodu neplatnosti postúpenia úveru, keďže ako je zrejmé

z listinných dôkazov, samotné vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru bolo doručované síce na adresu alebo teda bolo doručované žalovanému, avšak nie do jeho dispozičnej sféry, ale do sféry inej osoby, keďže podpis, ktorý je uvedený na verejnej listine, ktorou je doručka, k takémuto jednostrannému právnomu úkonu právneho predchodcu žalobcu, nie je podpísaná žalovaným, ale inou osobou a zároveň úplne absentuje akýkoľvek dôkaz o doručení predchádzajúceho jednostranného právneho úkonu, ktorým je písomná výzva, ktorá má predchádzať samotnému vyhláseniu predčasnej splatnosti, keďže žalobca doložil následne dôkazy o zasielaní takejto listiny alebo týchto listín, ako uviedol už aj odvolací súd vo viacerých rozhodnutiach, jedná sa len o dokazovanie odosielania takýchto jednostranných právnych úkonov, avšak nie o dôkazy týkajúce sa doručenia takýchto jednostranných právnych úkonov. Ďalej poukázal na obsah zmluvy, v ktorej je netransparentne dojednaná časť o úrokovej sadzbe, teda o samotnom odmeňovaní pôvodného veriteľa, kde takáto ročná úroková sadzba má byť podmienená jej zvýhodnením alebo jej úročením má byť podmienené akýmsi externým dokumentom, ktorý samotný pôvodný veriteľ nazýva zverejnenie, toto zverejnenie je nielen v tomto prípade ale aj v iných súdnych prípadoch, v ktorých žalovaná strana ako spotrebiteľ namietala tento nedostatok, nepreukázaný. Má sa jednáť o nejaký interný dokument pôvodného veriteľa, ktorý však v čase podpisu zmluvy ani po, ani pred podpisom zmluvy nie je spotrebiteľovi známy, napriek tomu naňho je naviazané akési zvýhodňovanie ročnej úrokovej sadzby, čo je vlastne rozsah záväzku spotrebiteľa, podľa ktorého si vyhodnocuje výhodnosť finančného produktu. Takéto dojednanie považuje žalovaný za neplatné, netransparentné, kedy spotrebiteľ vlastne ani nevie kedy, v akých podmienkach a za akých okolností dôjde k zmene tejto ročnej úrokovej sadzby. Poskytnutý úver vo výške 2.330 eur bol zaplatený sumou 2.828,89 eur, čo znamená, že istina úveru už bola vrátená. Bonita spotrebiteľa bola len formálne skúmaná a to, pokiaľ sa vychádzalo zo sumy 583,00 eur ako príjmu dlžníka a tento má štyri osoby v domácnosti, tak zahŕňať životné potreby len vo výške 198 eur a ďalšie záväzky 92,00 eur znamená, že nebolo riadne a materiálne skúmané, či táto bonita bola u žalovaného ako potencionálneho dlžníka vyhodnotená správne. Zohľadnením týchto okolností a nezohľadnením ďalších výdavkov, ktoré tu nie sú zahrnuté, nesplnil pôvodný veriteľ svoju povinnosť a porušil tým svoju povinnosť odbornej starostlivosti a poskytovania úveru tak, aby skúmal bonitu riadne. Navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť, primárne z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, poukazujúc na absenciu vo vzťahu k preukázaniu doručenia jednostranných právnych úkonov pôvodného veriteľa. Bod. 3 tejto zmluvy už bol vyhlásený za neprijateľnú zmluvnú podmienku, teda v danej veci teda má relevanciu zaoberať sa vôbec jeho platnosťou. Poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 20CoCsp/13/2023 zo dňa 29.06.2023, kde v bode 18. jednak sa krajský súd vyjadroval ku všetkým argumentom, ktoré sú aj v tejto veci prednesené, ale vo vzťahu k samotnému nepreukázaniu elektronickým výkazom pošty a nepreukázaniu doručovania teda, doručenia inak ako verejnou listinou, teda doručenkou, práve v bode 18. tohto rozsudku sa jasne vyjadril, že dôkazné bremeno zaťažuje žalobcu.

18. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

19. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

20. Ako vyplýva z § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

21. V zmysle § 41 Občianskeho zákonníka, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

22. V zmysle § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

23. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

24. Ako vyplýva z § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

25. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

26. Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší (§ 54 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka).

27. V zmysle § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len zákon o spotrebiteľských úveroch), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

28. Podľa § 7 zákona veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

29. Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j)ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k)výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

l)právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m)súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n)prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o)úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

p)upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

q)veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

r)výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

s)informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

t)právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

u)spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

v)informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w)právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x)názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,

y)priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

30. Ako vyplýva z citovaného ust. § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a)zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b)zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
- c)zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d)v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa

31. Podľa par. 11 ods. 2 cit. zákona ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

32. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka účinného od 05.12.2018, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté.

Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

33. Podľa § 875v Občianskeho zákonníka, konanie, predmetom ktorého je pohľadávka vzniknutá zo spotrebiteľskej zmluvy, začaté pred účinnosťou tohto zákona, sa dokončí podľa doterajších predpisov.

34. Podľa § 100 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

35. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

36. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

37. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

38. Podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

39. V zmysle § 526 ods. Občianskeho zákonníka, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

40. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

41. Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

42. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah všeobecných obchodných podmienok bol daný predchodcom žalobcu bez možnosti žalovaného privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka. Súd má za to, že tým, že na daný právny

vzťah bol použitý režim Obchodného zákonníka, došlo by k znevýhodneniu postavenia žalovaného ako spotrebiteľa v danom právnom vzťahu.

43. Súd je toho názoru, že ust. bodu 7. Záverečných ustanovení zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 2.10.2013 v rozpore s § 54 ods. 1 OZ zhoršuje postavenie žalovaného ako spotrebiteľa, keďže výlučnou aplikáciou Obchodného zákonníka sa prakticky vylučuje použitie ust. Občianskeho zákonníka. Paušálne uprednostnenie Obchodného zákonníka by malo na spotrebiteľa nepriaznivé následky hraničiace až s neprístupnosťou k občianskym právam, ktoré priznáva Občiansky zákonník na rozdiel od Obchodného zákonníka.

44. V danej súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu SR: „Pokiaľ je však zmluvná podmienka až v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória u prax navyše označujú za fakticky nerovný, nevyvážený, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom.“ (Uznesenie Ústavného súdu SR z 24.2.2011, IV.ÚS 55/2011-19).

45. Uvedené ustanovenie zmluvy (čl. III. bodu 7. Záverečných ustanovení) je tak možné považovať aj za priečiace sa dobrým mravom v zmysle § 3 a § 39 Občianskeho zákonníka.

46. Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

47. Nepochybné zmluva uzavretá medzi účastníkmi záväzkového vzťahu je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

48. Pokiaľ ide o vznesenú námietku premlčania žalovaným, táto sa nejaví vo svetle aktuálnej judikatúry dôvodná (rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Csdso/224/2021, 4Vdo/132/2021, 7Cdo/347/2021). Pokiaľ žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť celého dlhu podaní z 19.8.2021 pre nesplnenie splátky splatnej 25.3.2021, v zmysle záverov vyššie cit. rozhodnutí mohlo dôjsť k začatiu plynutia všeobecnej trojročnej premlčacej doby najskôr od 25.07.2021, pričom táto by mala uplynúť až 25.07.2024. Nakoľko žaloba bola podaná na súde dňa 17.2.2023, žalobca si svoj nárok uplatnil včas v trojročnej premlčacej dobe.

49. Súd na základe vykonaného dokazovania tak mal za preukázané, že medzi pôvodným veriteľom a žalovaným bola uzatvorená zmluva o úvere dňa 02.10.2013, ktorá je zmluvou o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej mal byť žalovanému poskytnutý úver vo výške 2.330,- eur. Výška úrokovej sadzby bola fixná do splatnosti, 11,90% ročne v deň uzatvorenia úverovej zmluvy, v ktorej je zohľadnená zľava z úrokovej sadzby vo výške a za podmienok uvedených vo Zverejnení, výška RPMN 13,70% ročne. Žalovaný mal úver splácať v 120 mesačných splátkach po 34,97 eur mesačne, k 25.dňu v kalendárnom mesiaci, pričom splatnosť prvej splátky nastala dňa 25.11.2013 a konečná splatnosť úveru bola 25.10.2023. Celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť bola v zmluve uvedená v sume 4.193,44 eur. Žalovaný k predmetnému úveru uhradil celkovo sumu 2.828,89 eur.

50. Žaloba žalobcu v danej veci je podľa názoru súdu nedôvodná. Nakoľko sa judikatúra vyšších súdov líši v posudzovaní konkrétnych okolností zakladajúcich neodôvodnenosť uplatneného nároku žalobcu, súdu neostávalo iné, ako sa postupne zaoberať jednotlivými dôvodmi pre zamietnutie žaloby.

51. Súd sa v prvom rade zaoberal aktívnou vecnou legitimitáciou žalobcu v predmetnej veci, teda otázkou, či došlo k platnému postúpeniu pohľadávky medzi bankou (pôvodným veriteľom) a žalobcom.

52. Žalovaný namietal aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu, a to z dôvodu, že žalobca nepreukázal platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti spotrebiteľského úveru a ani existenciu výzvy podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách.

53. Súd sa stotožňuje s tvrdením žalovaného, že nedošlo k preukázaniu doručenia výzvy z 17.7.2021 do dispozičnej sféry žalovaného, nakoľko žalobca súdu predložil iba poštový podací hárok o odoslaní listiny, ktorý však nepreukazuje doručenie listiny do dispozičnej sféry adresáta, pričom žalovaný uvedenú skutočnosť namietal.

54. Ak predmetná výzva bola žalovanému doručovaná obyčajnou zásielkou (bez potvrdenia prevzatia, teda bez vrátenia doručky, ktorá je verejnou listinou preukazujúcou doručenie zásielky do vlastných rúk), uvedené nepreukazuje doručenie výzvy do dispozičnej sféry žalovaného. Preto nemohli byť splnené zákonné podmienky preto, aby v čase uzavretia zmluvy o postúpení medzi pôvodným veriteľom a žalobcom mohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky, ktorú žalobca uplatňoval v spore (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 12CoCsp/31/2021 z 26. 08. 2021, v súvislosti s preukazovaním doručenia listín do dispozičnej sféry iba poštovým podacím hárkom a v prípade absencie doručky, porovnaj odsek 27. rozsudku Najvyššieho správneho súdu SR sp.zn. 2Sžrk/7/2020 z 29. 11. 2021).

55. Súd sa teda v prvom rade zaoberal aktívnou vecnou legitímáciou žalobcu v predmetnej veci, teda otázkou, či došlo k platnému postúpeniu pohľadávky medzi pôvodným veriteľom a žalobcom. Žalovaný namietal, že v danom prípade nedošlo k účinnému zosplatneniu pohľadávky, následne nemohlo dôjsť ani k jej platnému postúpeniu.

56. Pod pojmom aktívna vecná legitímácia sa rozumie také hmotnoprávne postavenie žalobcu, z ktorého mu z hmotného práva vyplýva uplatňovaný nárok uplatnený žalobou v sporovom konaní. Skúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu) alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného), je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd skúma vecnú legitímáciu vždy, a to aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiadna zo strán sporu nenamietal. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu vedie vždy k zamietnutiu žaloby, pretože tento nedostatok znamená, že strana sporu nie je nositeľom uplatneného práva.

57. Súd na základe zistených skutočností prijal záver o neexistencii aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v spore. Z dôvodu neplatného vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru, a z toho dôvodu neplatného postúpenia pohľadávky, ktorej zročnosť v postúpenom rozsahu ešte nenastala, súd nemá aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu v spore za preukázanú.

58. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

59. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

60. Žalobca síce v konaní predložil výzvu pred mimoriadnou splatnosťou zo dňa 17.07.2021 s upozornením na zosplatnenie úveru v prípade neuhradenia dlhu, nepreukázal však jej doručenie žalovanému. Žalobca preukázal predložením doručky až doručenie Oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 19.08.2021 do dispozičnej sféry žalovaného (podľa vyznačenia na doručke, listina bola prevzatá manželkou žalovaného dňa 24.08.2021).

61. Dôkazné bremeno ohľadom preukázania doručenia výzvy v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ležalo na žalobcovi. Iné dôkazy, ktoré by preukazovali doručenie uvedenej výzvy, neboli žalobcom v konaní prezentované (porovnaj závery rozsudku Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 17CoCsp/15/2022 z 28. 4. 2022 v súvislosti s nepreukázaním splnenia podmienok na platné zosplatnenie úveru v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a z uvedeného dôvodu nenaplnenia podmienok pre platné postúpenie pohľadávky).

62. Postúpenie pohľadávky je preto potrebné v súlade s § 525 Občianskeho zákonníka v spojení s § 39 Občianskeho zákonníka považovať za neplatný právny úkon a žalobca preto nemá aktívnu vecnú legitimitáciu v spore.

63. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 15. decembra 2020 sp. zn. 5Cdo/36/2020, v ktorom uviedol, že: „Účinnosť adresovaných jednostranných hmotnoprávných úkonov v režime Občianskeho zákonníka, resp. celkovo v oblasti súkromného práva predpokladá, že prejav vôle dôjde, resp. je doručený adresátovi, t.j. že sa dostane do sféry jeho dispozície - už týmto okamihom začína právny úkon pôsobiť voči druhej zmluvnej strane. Slovné spojenie "dostane do jeho dispozičnej sféry" nemožno vykladať v zmysle procesnoprávných predpisov. Je ním potrebné rozumieť objektívnu možnosť neprítomnej osoby zoznámiť sa s jej adresovaným právnym úkonom. Právna teória i súdna prax takou možnosťou chápe nielen samotné prevzatie písomného hmotnoprávného úkonu adresátom, ale i také prípady, kedy doručením listu či telegramu, obsahujúceho prejav vôle, do bydliska alebo sídla adresáta či do jeho poštovej schránky, poprípade i hodením oznámenia do poštovej schránky o uložení takej zásielky, nadobudol adresát hmotnoprávného úkonu objektívnu príležitosť zoznámiť sa s obsahom zásielky. Pritom nie je nevyhnutné, aby sa adresát skutočne zoznámil s obsahom hmotnoprávného úkonu, postačuje, že mal objektívnu možnosť spoznať jeho obsah. Teória dôjdenia vychádza z toho, že z hľadiska pôsobenia (perfektnosti) prejavu vôle nie je dôležitá skutočná vedomosť adresáta právného úkonu, pretože inak by adresát mohol účinkom prejavu vôle druhého účastníka zabrániť nepreberaním písomností.“

64. Súd v danom prípade nemal žalobcom za preukázané, že by právny predchodca žalobcu žalovanému doručil do dispozičnej sféry niektorú výzvu mimo Oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti z 19.8.2021, žalobca predložil iba podací hárok o odoslaní zásielky, ktorý súd nepovažoval za doklad, z ktorého by vyplývalo, že výzva z 17.07.2021 bola žalovanému doručená do jeho dispozičnej sféry (v súvislosti s vyššie uvedeným porovnaj napríklad rozsudok Krajského súdu v Nitre sp.zn. 6Co/143/2019 z 27. 11. 2019, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 10CoCsp/1/2021 z 25. 03. 2021).

65. Rovnako predložené záznamy sledovania zásielok nemožno považovať za také doklady, nakoľko ich charakter je čisto informatívny a pri popieraní doručenia zo strany žalovaného ich nemožno považovať z dôkaz o doručení listín do dispozičnej sféry žalovaného. Pokiaľ ide o predložené printscreeny sledovania doručenia zásielok s výzvami cez Slovenskú poštu (č.l. 205 a č.l. 207 spisu), ktoré boli odoslané 19.7.2021 a 9.9.2021, podľa názoru súdu ide o vykázanie administratívnej činnosti Slovenskej pošty bez ohľadu na to, kto v skutočnosti prevzal poštovú zásielku. Skutočnosť, že žalobca odoslal na prepravu zásielku, ktorú podľa svojho tvrdenia doručoval dlžníkom neznamena, že tým bolo preukázané aj doručenie týchto zásielok dlžníkovi do jeho dispozičnej sféry (porovnaj závery rozsudku Krajského súdu v Prešove sp.zn.20CoCsp/13/2023 z 29. 06. 2023).

66. V súvislosti s uvedeným súd dáva do pozornosti rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 5Co/53/2020 z 27. 01. 2022, v ktorom odvolací súd vyslovil, že žalobca nepreukázal svoju aktívnu vecnú legitimitáciu v zmysle ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách, a to aj s poukazom na tú skutočnosť, že len samotné preukázanie podania listiny na poštovú prepravu ešte neznamena, že žalovaný mal možnosť sa z jej obsahom oboznámiť. Pre preukázanie uvedeného je potrebné, aby žalobca preukázal, že listina došla do dispozičnej sféry žalovaného a to buď doručenkou, alebo kópiou vrátenej listovej zásielky neprevzatej spotrebiteľom v odbernej lehote. Nositeľom dôkazného bremena o možnosti žalovaného oboznámiť sa s obsahom podania je žalobca. Dohodou zmluvných strán nemožno platne dojednať nevyrátiteľnú domnienku ani fikciu, že určitá zásielka obsahujúca právny úkon sa považuje za doručení len na základe jej odoslania bez toho, aby došla do sféry adresáta. Fikcia doručenia neobstojí ako platne dojednaná pre rozpor s ust. § 45 ods.1 OZ v spojení s ust. § 39 OZ (R 4/2021).

67. V zmysle ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. V prípade spotrebiteľských záväzkov ide o dva rôzne právne úkony veriteľa, a to upozornenie na uplatnenie práva veriteľa podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a samotná žiadosť o zaplatenie celého dlhu pre omeškание so zaplatením splátky. Podmienkou riadneho zosplatenia dlhu

je riadne doručenie oboch prejavov vôle veriteľa dlžníkovi. Pre splnenie podmienky písomnej výzvy podľa § 53 ods. 9 OZ preto bolo nevyhnutné, aby písomná výzva sa dostala do dispozičnej sféry dlžníka. Nositeľom dôkazného bremena a možnosti žalovaného oboznámiť sa s obsahom podania je žalobca.

68. Žalobca síce doložil poštový podací hárok o podaní výzvy pred vyhlásením predčasnej splatnosti na doručovanie (č.l. 110, č.l. 242 spisu), avšak poštový podací hárok nie je dostatočný na preukázanie doručenia výzvy vyžadovanej § 53 ods. 9 OZ.

69. Na základe vyššie uvedených skutočností tak súd zistil nedodržanie zákonného postupu pre vyhlásenie predčasnej splatnosti, čím došlo k nesplneniu podmienok pre postúpenie pohľadávky zo spotrebiteľského úveru. Výzva podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka musí byť rovnako ako žiadosť o splatenie celého zostatku úveru naraz podľa § 565 Občianskeho zákonníka, dlžníkovi riadne doručená, inak je predčasné splatenie úveru neplatné. Žalobca tak v danom prípade nie je aktívne vecne legitimovaný na podanie žaloby a súdu neostávalo iné ako žalobu už len z uvedeného dôvodu zamietnuť v celom rozsahu.

70. Keďže žalobca nepreukázal splnenie podmienok na platné zosplatenie úveru v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, z uvedeného dôvodu neboli naplnené ani podmienky pre platné postúpenie bankovej pohľadávky na žalobcu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, ktorý vyžaduje, aby postupovaná pohľadávka bola splatná, čo v tomto prípade splnené nebolo. Žalobcovi z toho dôvodu nesvedčí aktívna vecná legitimácia v konaní.

71. Súd teda poukazuje aj na neplatnosť postúpenia bankovej pohľadávky s poukazom na § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách účinného v čase postúpenia pohľadávky (ďalej len „ZoB“). V dôsledku neplatného zosplatenia úveru, pohľadávka banky nebola v postúpenom rozsahu, t. j. v celom rozsahu splatná.

72. Podľa § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách účinného v čase postúpenia pohľadávky, ktorá je predmetom tohto konania (ku 14.12.2021, ďalej len „ZoB“) ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu^{87ac}) ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu.^{87ad}) Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

73. Z ustanovenia § 92 ods. 8 ZoB vyplýva, že predmetom postúpenia sú len pohľadávky zo strany banky, resp. ich časť, ktoré sú už splatné. Banka mala oprávnenie postúpiť časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník aktuálne po stanovenú dobu napriek písomnej výzve v omeškaní.

74. Písomná výzva banky dlžníkovi je podľa § 92 ods. 8 ZoB obligatónym predpokladom pre cesiu bankovej pohľadávky alebo jej časti na inú osobu.

75. Žalobca však v danom prípade nepredložil súdu doručenky, prípadne obálku s doručenkou po vrátení zásielky adresátom, ktoré by preukazovali doručenie takejto výzvy do dispozičnej sféry žalovaného.

76. Písomné oznámenie banky žalovanému o postúpení pohľadávky nie je výzvou, ako má namysli označené zákonné ustanovenie (§ 92 ods. 8 ZoB) a ani ju nenahrádza.

77. Naviac podľa názoru vysloveného v rozhodnutí Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 1Co/31/2019 z 21.5.2020 „za výzvu podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách pritom nie je možné považovať výzvu na úhradu dlžnej sumy, resp. upozornenie na možné zosplatnenie vyhlásením mimoriadnej splatnosti, pokiaľ sa vo výzve neodkazuje na postup podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. Spotrebiteľ totiž vo výzve musí byť upozornený nielen na omeškanie, ale aj na jeho následok, na vôľu banky postúpiť pohľadávku a na možnosť zvrátiť postúpenie.“ Doručenie takejto výzvy žalobca v konaní jednoznačne nepreukázal.

78. Výzva v zmysle ust. § 92 ods. 8 ZoB tak musí byť kvalifikovaná. Zákon síce nestanovuje žiadne osobitné obsahové náležitosti na túto výzvu, avšak z obsahu a zmyslu tohto ustanovenia nepochybne vyplýva, že nestačí akákoľvek výzva banky na zaplatenie, ale touto výzvou musí banka jednak vyzvať dlžníka na zaplatenie dlžnej sumy s uvedením lehoty 90 dní a upozorniť ho, že po márnom uplynutí tejto lehoty bude banka oprávnená postúpiť pohľadávku na iný, hoc aj nebankový subjekt, bez súhlasu dlžníka.

79. Žalobca tvrdí, že banka pred postúpením mu pohľadávky si splnila povinnosť podľa § 92 ods. 8 ZoB, avšak nepreukázal, žeby banka skutočne dlžníkov zaslala výzvu v zmysle označeného ustanovenia ZoB, poskytujúcej spotrebiteľovi (žalovanému) ochranu resp. možnosť takejto ochrany pred porušením bankového tajomstva, ktorá skutočnosť musí byť v tejto osobitnej výzve explicitne uvedená a tak daná spotrebiteľovi na vedomie s možnosťou rozhodnúť sa či bude alebo nebude banke plniť. Výzva zo dňa 8.9.2021 (nezohľadňujúc už vyššie konštatovanú absenciu doručenia do dispozičnej sféry žalovaného) síce upozorňuje, že v prípade neuhradenia dlžnej sumy, je banka oprávnená postúpiť pohľadávku, avšak nespĺňa vyššie uvedené kvalifikačné požiadavky výzvy podľa § 92 ods. 8 ZoB. V tejto súvislosti súd odkazuje na už vyššie citovaný rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn.20CoCsp/13/2023 z 29. 06. 2023.

80. Doručenie takejto výzvy do dispozičnej sféry žalovaného žalobca v konaní jednoznačne nepreukázal.

81. Najvyšší súd SR v rozhodnutí sp. zn. 1Cdo/147/2017 uviedol, že z tohto ustanovenia vyplýva potreba preukázateľného zaslania písomnej výzvy banky dlžníkovi a dlžníkovo následné nepretržité omeškanie dlhšie ako 90 dní. Žalobca zaslanie takejto výzvy žalovanému nepreukázal. Vychádzajúc zo správnej aplikácie a interpretácie ust. § 53 ods. 9 OZ, interpretáciou a aplikovaním ust. § 92 ods. 8 ZoB, súd dospel k záveru, že opomenutím postupu podľa §53 ods. 9 OZ v spojení s ust. § 565 OZ, nemohlo dôjsť k platnému vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, čo v spojení s § 39 OZ zakladá neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky a teda nedostatok vecnej aktívnej legitímácie žalobcu.

82. Nedodržanie zákonom stanoveného postupu znamená, že veriteľ využil právo na zosplatnenie pohľadávky v rozpore so zákonom a na takéto zosplatnenie nemožno prihliadať. Následkom neplatného zosplatnenia pohľadávky je potom konštatovanie o neplatnom postúpení pohľadávky na žalobcu (v súvislosti s uvedeným porovnaj napríklad rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 12CoCsp/20/2021 z 25. 11. 2021, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 11CoCsp/12/2021 z 22. 04. 2021).

83. Aj napriek rozdielnym názorom vyšších súdov (krajských), súd poukazuje na ustálenú rozhodovaciu prax najvyššieho súdu, a to rozhodnutie zverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 4/2021, podľa záverov ktorého: „v zmluvnej právnej praxi sa zvyknú v súvislosti s doručovaním právnych úkonov a iných listín v zmluvách používať dojednania upravujúce tzv. fikciu doručenia, podľa ktorej sa zásielka považuje za doručенú bez ohľadu na to, či doručenie (v zmysle faktického prevzatia zásielky) bolo reálne vykonané. V tomto smere možno rozlišovať dve situácie fikcie doručenia, a to: 1/ zásielka sa považuje za doručенú uplynutím vopred určených dní odo dňa jej odoslania, 2/ zásielka sa považuje za doručенú dňom jej vrátenia odosielajúcemu subjektu z dôvodu neprevzatia adresátom. K prvému spôsobu dojednania fikcie doručenia zaujala súdna prax odmietavé stanovisko, podľa ktorého dohodou zmluvných strán nemožno platne dojsť k dojednaniu fikcie doručenia domnienku ani fikciu, že určitá zásielka obsahujúca právny úkon sa považuje za doručенú len na základe jej odoslania bez toho, aby došla do sféry adresáta. Podľa tohto názorového prúdu fikcia doručenia neobstojí ako platne dojednaná pre jej rozpor s ustanovením § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka. Princíp doručovania právnych úkonov ako podmienka ich účinnosti vyplýva nielen z § 45 Občianskeho zákonníka, ale je jednou z hlavných zásad súkromného práva. Je neprípustné, aby k vzniku, zmene alebo zániku práv a povinností

účastníkov právnych vzťahov dochádzalo na základe prejavu vôle konajúceho subjektu bez toho, aby mal adresát minimálne objektívnu možnosť sa s týmto úkonom oboznámiť - ak má byť určitý právny úkon uskutočnený jednou osobou významný pre inú osobu, musí mať táto osoba aspoň príležitosť spoznať jeho obsah (musí dôjsť do jej dispozičnej sféry). Dispozičná sféra adresáta je vymedzená zmluvne dohodnutým doručovacím režimom, t. j. kontaktnými adresami účastníkov alebo určením kontaktnej osoby (spravidla v záhlaví zmluvy) s tým, že doručenie písomnosti je účinné už tým, že sa doručí do dohodnutého miesta alebo určenej osobe. Týmto okamihom sa zásielka dostáva do sféry adresáta, pričom už nie je dôležité, či sa adresát s obsahom zásielky zoznámil alebo nie. Z podstaty doručovania tak pre účastníkov zmluvného vzťahu vyplýva povinnosť zabezpečiť v danom mieste alebo u určenej osoby prijímanie zásielok. Pri zmene dohodnutého režimu doručovania majú zmluvné strany vzájomnú oznamovaciu povinnosť, aby sa zabezpečila účinnosť doručovania právnych úkonov - zmluvnej strane nemožno pričítať v jej neprospech, že doručovala na pôvodne dohodnutú adresu, ak jej táto zmena nebola včas oznámená“ (z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 15. decembra 2020 sp. zn. 5 Cdo 36/2020).

84. V tomto prejednávacom prípade žalovaný doručenie do jeho dispozičnej sféry výslovne popiera, je preto na žalobcovi, aby toto doručenie preukázal, na čo však nepostačuje doklad o odoslaní listiny, resp. jej podaní na poštovú prepravu, ako to vyplýva z vyššie cit. rozhodnutia R 4/2021.

85. Súd v tejto súvislosti poukazuje na vyššie cit. ust. § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka a najmä na interpretačné pravidlo citované v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4 Obdo 45/2012 zo dňa 24. júna 2013, podľa ktorého „pri nejednoznačnom výklade akejkoľvek problematiky týkajúcej sa ochrany spotrebiteľa, je potrebné uprednostniť vždy ten výklad, ktorý sleduje záujem spotrebiteľa“.

86. Nakoľko žalobca nepreukázal, že je nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia v právnom vzťahu, z ktorého vyvodzuje žalobou uplatnený nárok, lebo nepreukázal platné postúpenie predmetnej pohľadávky zo spotrebiteľskej zmluvy z banky na nebankovú spoločnosť, teda svoju aktívnu vecnú legitímáciu v konaní, súdu neostávalo iné ako žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietnuť.

87. Žalobca nepreukázal rozhodné skutočnosti ani tvrdené skutočnosti nedoplnil relevantnými dôkazmi.

88. Súd poukazuje na skutočnosť, že vychádzal zo skutočností a dôkazov žalobcom predložených, pričom v súlade s § 154 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí. Toto ustanovenie sa použije vo vzťahu k dodávateľovi aj v spotrebiteľskej veci.

89. Aj v prípade, že by došlo k vyhodnoteniu postúpenia pohľadávky v danom prípade tak, že toto je platné a na základe uvedeného by mal žalobca aktívnu vecnú legitímáciu (s čím sa súd z vyššie uvedených dôvodov nestotožňuje), úlohou súdu by bolo zaoberať sa skutočnosťou, či nárok žalobcu je plne dôvodný a či zmluva obsahovala všetky náležitosti vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch účinným v čase jej uzavretia.

90. Súd ďalej skúmal, či došlo k skúmaniu bonity spotrebiteľa v súlade s § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v čase uzavretia zmluvy. Pokiaľ si žalobca uplatňuje právo na plnenie zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, je nutné vyhodnotiť, či pri uzatvorení zmluvy boli splnené všetky povinnosti a podmienky, ktoré na tieto zmluvné vzťahy kladie právna úprava zameraná na ochranu spotrebiteľa, t.j. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, zákon o spotrebiteľských úveroch a ďalšie. Bolo na žalobcovi, aby tento preukázal, že bonitu žalovanej náležite skúmal, že si splnil povinnosť vyplývajúcu mu z ust. § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch.

91. Z vykonaného dokazovania súdu je zrejmé, že pri overovaní bonity žalovaného žalobca mal nejaké údaje o majetkovej situácii žalovaného (podľa listiny Výpočet primárnej návratnosti (kalkulácia ukazovateľa schopnosti splácať)), avšak nebolo preukázané, či s odbornou starostlivosťou pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere posúdil schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

92. Pre účely posúdenia splnenia povinnosti uloženej dodávateľovi v ust. 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch totiž nie je smerodajné, aká bola reálna finančná, majetková, sociálna situácia spotrebiteľa, ale akým spôsobom dodávateľ pristupoval k zisťovaniu a hodnoteniu bonity klienta. Odborná starostlivosť predpokladá overenie údajov, ktoré dlžník veriteľovi uviedol, resp. objektívne podložil minimálne potvrdením zamestnávateľa, nepochybne kľúčová je i povinnosť veriteľa využívať verejne dostupné informácie, akými sú, napr. štátom publikované údaje o životnom a existenčnom minime podľa zákona č. 110/2006 Z. z. a tieto porovnávať so známymi alebo od spotrebiteľa zistenými (nie iba tvrdenými) informáciami o jeho príjmoch a výdavkoch (rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 33Cdo/2178/2018). Overovanie bonity žalovaného iba na podklade informácií poskytnutých žalovaným v žiadosti o poskytnutie úveru a z reportu zo Sociálnej poisťovne a prostredníctvom Spoločného registra bankových informácií, nemožno považovať za posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať úver s odbornou starostlivosťou (porovnaj rozhodnutie Krajského súdu v Prešove č.k. 2CoCsp/20/2020 z 23. 09. 2020).

93. Postup žalobcu pri skúmaní bonity spotrebiteľa preukázaný v konaní sa javí iba formálny a nezodpovedajúci odbornej starostlivosti. S odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver nie je možné bez porovnania mesačných príjmov a výdavkov žiadateľa. Len samotné zhromaždenie informácií o klientovi, a navyše neúplné, nemožno samo o sebe považovať za náležité splnenie si povinnosti vyplývajúcej z ust. § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Takýto spôsob zisťovania bonity klienta možno charakterizovať ako posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez údajov o sociálno-ekonomickej situácii spotrebiteľa (bez zistenej výšky či samotnej existencie pravidelného mesačného príjmu žalovaného a jeho výdavkov) a účelové použitie údajov o sociálno-ekonomickej situácii spotrebiteľa na vytvorenie zdania väčšej schopnosti spotrebiteľa splácať úver, ako tomu v skutočnosti je, čo spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch.

94. V danom prípade nebolo preukázané, aby žalobca mal k dispozícii doklady o príjme žalovaného (potvrdenie zamestnávateľa), doklady o výdavkoch žalovaného, najmä nákladov na bývanie, doklady SIPO, prípadne výpis z bežného účtu žalovaného, pri uzatváraní zmluvy.

95. Žalobca v skutočnosti súdu nepredložil žiadnu listinu, ktorá by preukazovala, že skutočne skúmal bonitu žalovaného pri uzatváraní zmluvy, mimo jediného dokumentu, a to Výpočtu primárnej návratnosti. Žalobca však nijakým spôsobom nepreukázal, či údaje v predmetnej listine, zrejme uvedené samotným žalovaným pri uzatváraní zmluvy, overil dopytom na predloženie listín, ktoré by aj uvedené skutočnosti preukázali, čo i len čiastočne. Žalobca v danom prípade úplne rezignoval na overenie bonity žalovaného. Skutočnosti žalobcom preukázané v konaní v žiadnom prípade nemožno vyhodnotiť ako skúmanie bonity žalovaného s odbornou starostlivosťou, tak ako to vyžaduje ust. § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch.

96. Žalobca nepreukázal žiadnym dôkazom ani to, že by skúmal aspoň informácie z reportu zo Sociálnej poisťovne. Žalobca síce tvrdí, že príjem žalovaného bol overený na základe predložených dokladov, avšak svoje tvrdenia nepreukázal. Pre účely skúmania bonity spotrebiteľa s odbornou starostlivosťou nepostačuje, ak dodávateľ vychádza iba z tvrdení spotrebiteľa bez toho, aby žiadal aj preukázanie tvrdených skutočností príslušnými listinami.

97. Bez toho, aby žalobca preukázal, že skúmal aj výdavky na strane žalovaného, nemohol mať reálny obraz o majetkovej situácii spotrebiteľa potrebnej pre posúdenie schopnosti splácať poskytnutý úver (porovnaj napríklad rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn.14CoCsp/3/2021 z 14. 10. 2021).

98. V danom prípade nebolo preukázané, aby žalobca mal k dispozícii doklady o výdavkoch žalovaného, najmä nákladoch na bývanie, doklady SIPO, pri uzatváraní zmluvy. Súd nemá za preukázané, že by mal žalobca v čase poskytnutia úveru vedomosť o majetkových pomeroch žalovaného, teda kde tento býval, aké výdavky spojené s ubytovaním uhrádzal a taktiež nepreukázal ani iné doklady, resp. zistenia o jeho výdavkoch predstavujúcich uspokojovanie základných životných potrieb. Bez toho, aby žalobca preukázal, že skúmal aj výdavky na strane žalovaného, nemohol mať reálny obraz o majetkovej situácii spotrebiteľa potrebnej pre posúdenie schopnosti splácať poskytnutý úver (porovnaj napríklad rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn.14CoCsp/3/2021 z 14. 10. 2021).

99. Žalobca síce tvrdí, ale nakoniec ani nepreukázal, že skutočne bol aj realizovaný dopyt do úverového registra pre uzavretím zmluvy. Nebolo tak preukázané skutočné skúmanie úverového zaťaženia žalovaného.

100. Súd má za to, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno čo sa týka skúmania pravidelných výdavkov žalovaného pred samotným uzavretím uvedenej úverovej zmluvy. Pritom ani prípadné nahliadnutie do databáz úverových registrov žalovaného súd nepovažuje za dostatočné. Výpisy z takýchto databáz nepodávajú kompletný obraz o výdavkoch žiadateľa – žalovaného, nakoľko výdavkami klienta sú aj bežné mesačné výdavky súvisiace s domácnosťou. Pokiaľ žalobca nepozná celkový objem výdavkov klienta, nemôže urobiť záver o tom, či spotrebiteľ je alebo nie je schopný splácať požadovaný úver (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 20CoCsp/18/2022 z 28.06.2022 obdobne tiež rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 18CoCsp/15/2022 z 24. 11. 2022).

101. Bez toho, aby žalobca skúmal aj iné aspekty, nemohol si utvoriť reálny obraz o majetkovej situácii žalovaného, potrebnej pre posúdenie schopnosti žalovaného splácať dlh zo zmluvy. Skúmanie výdavkov len nahliadnutím do databáz bánk nie je dostatočné, pretože záväzky klienta nemusia vyplývať z verejných databáz, môže sa jednať o súkromné pôžičky. Tieto databázy nemôžu dať obraz ani o výdavkoch klienta. Pri overovaní bonity žalovaného nemal žalobca k dispozícii údaje o výdavkoch žalovaného, čo vedie k záveru, že pri posudzovaní žiadosti žalovaného o úver nemal k dispozícii všetky relevantné údaje. Z dikcie zákona: „posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver“ logicky vyplýva, že s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver nie je možné bez porovnania mesačných príjmov a výdavkov žiadateľa (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn.18Co/144/2019 z 27. 05. 2020).

102. Uvedené je možné považovať iba za formálne overenie bonity žalovaného, nie však skutočné overenie bonity s odbornou starostlivosťou, ako to vyžaduje § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch.

103. Povinnosť súdu ex offo zisťovať, či došlo k skúmaniu bonity spotrebiteľa vyplýva z rozhodnutia Súdneho dvora EÚ C-679/18, podľa ktorého článku 8 a 23 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS sa majú vykladať v tom zmysle, že vnútroštátnemu súdu ukladajú povinnosť preskúmať ex offo existenciu porušenia povinnosti stanovenej v článku 8 tejto smernice, podľa ktorej veriteľ musí pred uzavretím zmluvy posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa, a vyvodiť dôsledky, ktoré z porušenia tejto povinnosti vyplývajú vo vnútroštátnom práve, pod podmienkou, že sankcie spĺňajú požiadavky podľa uvedeného článku 23. Články 8 a 23 smernice 2008/48 sa majú ďalej vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave, podľa ktorej sa sankcia za porušenie povinnosti veriteľa posúdiť pred uzavretím zmluvy úverovú bonitu spotrebiteľa, ktorá spočíva v neplatnosti zmluvy o úvere spojenej s povinnosťou spotrebiteľa vrátiť veriteľovi poskytnutú sumu istiny v dobe primeranej jeho možnostiam, uplatní len pod podmienkou, že daný spotrebiteľ túto neplatnosť namietne, a to v trojročnej premlčacej dobe.

104. Podľa Rozsudku Súdneho dvora (šiesta komora) z 10. júna 2021 C 303/20, Ultimo Portfolio Investment (Luxembourg) SA proti KM, za účasti:Prokuratura Okręgowa w Kielcach. Článok 23 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS sa má vykladať v tom zmysle, že preskúmanie účinnej, primeranej a odrádzajúcej povahy sankcií ustanovených v tomto článku za porušenie najmä povinnosti posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa uloženej v článku 8 tejto smernice sa musí vykonať tak, že sa v súlade s článkom 288 tretím odsekom ZFEÚ zohľadní nielen ustanovenie vnútroštátneho práva, ktoré bolo prijaté osobitne na účely prebratia uvedenej smernice, ale takisto všetky iné ustanovenia tohto práva, pričom sa musia vykladať v čo najväčšej možnej miere s ohľadom na znenie a ciele tejto smernice tak, aby uvedené sankcie splnili požiadavky stanovené v článku 23 tejto smernice.

105. Súd sa ďalej zaoberal skutočnosťou, či spotrebiteľská zmluva obsahuje všetky obligatórne náležitosti vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch účinným v čase jej uzavretia.

106. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať aj úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie,

index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch).

107. Tu je však potrebné poukázať aj na nejednoznačne stanovenú úrokovú sadzbu v zmluvnom formulári, a to fixnú do splatnosti 11,90% ročne v deň uzatvorenia úverovej zmluvy, v ktorej je zohľadnená zľava z úrokovej sadzby vo výške a za podmienok uvedených vo zverejnení. Uvedená náležitosť tak jednoznačne spochybňuje možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku pri uzavretí zmluvy, navyše za nejednoznačne stanovených podmienok, respektíve podmienok nevyplývajúcich priamo zo zmluvného formulára. Uvedené ustanovenie tak oprávňuje za nejasných podmienok uplatňovať proti žalovanému rôzne sadzby úroku z úveru, čo žalobca (jeho právny predchodca) aj urobil, nakoľko zo špecifikácie dlžnej sumy zo dňa 14.12.2023 ako aj z Výpisu z úveru č. XXXXXXXXXXXX (čl.30) je zrejmé, že žalovanému bol účtovaný aj úrok 13,40% ročne, a to v rôznych časových intervaloch v období od 2.10.2013 do 20.1.2022. Na základe akých konkrétnych kritérií nie je zrejmé ani súdu a nebolo to žalobcom ani uvedené v rámci špecifikácie uplatňovaného nároku, na ktorú bol vyzvaný a existujú tak dôvodné pochybnosti, že by tieto kritéria boli známe žalovanému ako spotrebiteľovi pri podpise zmluvného formulára.

108. Nejednoznačné uvedenie úrokovej sadzby je možné považovať za absenciu obligatórnej náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch, a to úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, ako aj časových období, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienok a spôsobu vykonania tejto zmeny.

109. Uvedené je tak spôsobilé privodiť nejednoznačnosť až zmätočnosť ustanovení zmluvy a spochybňuje možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku pri uzavretí zmluvy. Údaje v zmluve uvedené nekorešponujú so skutočnosťou, čoho dôsledkom je bezúročnosť a bezpoplatkovosť celého úveru pre absenciu obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Za daných okolností v spojení s neposúdením s odbornou starostlivosťou schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, je možné aj vyššie uvedené nedostatky v ich súhrne vyhodnotiť ako dôvod bezúročnosti spotrebiteľského úveru poskytnutého žalovanému, a to v súlade s § 11 ods. 1 písm. b) a ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch.

110. V súlade s § 220 ods. 2 CSP súd zohľadňuje aj ustálenú rozhodovaciu prax súdov a poukazuje na vyššie cit. ust. § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka a najmä na interpretačné pravidlo vo vyššie cit. v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4 Obdo 45/2012 zo dňa 24. júna 2013.

111. Súd preto pri výbere ustálenej rozhodovacej praxe priklonil sa k tej, ktorá uprednostňuje výklad sledujúci záujem spotrebiteľa, teda výklad pre spotrebiteľa jednoznačne výhodnejší, nakoľko princíp ochrany práv spotrebiteľa patrí podľa ustálenej praxe medzi jeden z najdôležitejších princípov právneho poriadku. V súvislosti s významnosťou tohto princípu súd poukazuje na názor vyslovený v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 6 Cdo 1/2012, podľa ktorého „princíp „vigilantibus iura scripta sunt“ v spotrebiteľských veciach v konkrétnych súvislostiach (teda v závislosti od konkrétnych okolností) ustupuje dôležitejšiemu princípu, ktorým je ochrana práv spotrebiteľa.“

112. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti je potrebné úver z predmetnej zmluvy považovať za bezúročný a bez poplatkov, a preto je treba vychádzať z toho, že aj v prípade, že by bol žalobca aktívne vecne legitimovaný na podanie žaloby, žalovaný by mal žalobcovi vrátiť len sumu skutočne poskytnutého úveru. Po odrátaní úhrad žalovaného od výšky poskytnutého úveru by tak žalobca už nemal nárok na zaplatenie žiadnej sumy, keďže žalovaný už pred postúpením pohľadávky vykonal úhrady vo výške 2.828,89 eur, čím splatil celý žalobcom poskytnutý úver. Nakoľko istina poskytnutého úveru bola 2330,-eur, žalovaný k predmetnému úveru uhradil viac ako bol povinný.

113. V danom prípade, je tak dôvodom zamietnutia žaloby (odhliadnuc od absencie aktívnej vecnej legitimácie žalobcu) aj bezúročnosť spotrebiteľského úveru z vyššie uvedených dôvodov.

114. Za vyššie uvedených okolností, najmä primárne s prihliadnutím na skutočnosť, že za takéhoto skutkového stavu je potom potrebné vyvodiť ten právny záver, že na strane žalobcu nebola daná aktívna vecná legitímácia na uplatnenie predmetného nároku vo vzťahu k žalovanému, súdu neostávalo iné ako žalobu žalobca zamietnuť v celom rozsahu.

115. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

116. V zmysle § 255 ods. 1 a ods. 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

117. Podľa § 262 ods. 1, ods. 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

118. Žalobca bol v predmetnej veci v celom rozsahu neúspešný, nakoľko bola jeho žaloba zamietnutá. Vzhľadom na to, že žalobca bol v konaní neúspešný, neprislúcha mu nárok na náhradu trov konania. V plnom rozsahu tak bol v danej veci úspešný žalovaný, ktorý má nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 100 %, pričom tento náhradu trov konania požadoval, preto mu súd náhradu trov konania priznal. O konkrétnej výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Vranov nad Topľou, písomne, v príslušnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.